

ni dobiti; vedno se morata le 2 truditi. Spoznavši to težavo, so se bolj olikani kmetje že začeli med seboj posvetovati, če bi ne bilo mogoče iz svojega stanu sposobnih govornikov dobiti. Slovenjgradčani imajo letos in lani v dvorani gospe G., medicarice, svoje gledišče. Obžalovati je le to, da se igre predstavljajo, ki imajo namen, duhovniški stan ob veljavo spravljati, in tudi odpustke, spoved itd. na smeh staviti. Slovenjgradska medicarica je že toliko denarjev od cerkev skupila, da bi jo že dolžnost hvaležnosti imela vezati, ter ne pripuščati, da bi se v njeni hiši take reči godile!

Iz Turškega vrha. (Smešna dogodba) se je prigodila v Trgoški vasi. Prišel je namreč 22leten mladenič k tamošnjemu krčmarju, katerega navadno imajo za „kocenbirta“ ter si da nekoliko srebrnega denarja zmenjati. Pri tej priliki je pa zapazil, kako da ima krčmar polno listnico bankovcev. To mu je genolo njegovo poželjivost in je brž sklenil „kocenbirta“ okraati. Neko večer se skrije v njegov škedenj, se izuje in ko so ljudje živino opravljali, zmuzne v hišo ter zleze pod posteljo. Po noči, ko sta krčmar in jegova zakonska zaspala, izleze izpod postelje in začne omare preiskovati, toda denarjev ni več našel, kakor samo 4 fl. Ostali denar je krčmar izdal za kupljeno njivo. Najdene goldinarje vzame in jih zanese iz hiše in pri plotu v sneg skrije, potem pa zopet pod posteljo vleze. Toda sedaj se vzbudi krčmarica, segne po črevlje pod posteljo in zadene v tata. Kmalu je vse na nogah, tat ugrabljen in zvezan in tudi 4 goldinarji so „kocenbirtu“ nazaj dani. Drugi den so predstojnik in 4 možje namenjeni bili tata tirati v Ormuž k sodnji ter so se z dobrim zajtrkom pripravljali na pot. Kocenbirt in tat sta ostala sama. Zviti tat si je pa med tem z steklovino vrvi tako opazno prerezal, da krčmar, ki se je ravno obuval, tega blizu ni zaslutil. Na enkrat, ko je „kocenbirt“ še na eni nogi bil obos, z drugo pa na pol v visokem črevlju, butue tat v okno in se zvrne tavn v sneg, „kocenbirt“ pa za njim tudi skoz okno. Ali sreča temu ni bila mila, ker je z črevljevo saro ob šteklu obvisel, da je žena morala stolec prinesiti in ga iz nepričakovanih vislic rešiti. Tat je pa všel!

Iz zgornje savinjske doline. Znano nam je iz gotovih virov, da dojde v Gornji grad za okrajnega zdravnika g. Dr. Šlander. Imenovani gospod je brat občespoštovanega g. duhovnika, vikarja v Celji, in naš vrli rojak Savinjčan. Naša zgornja savinjska dolina je ponosna, dobiti priljudnega umljivega zdravnika in narodnega Slovenca, domoljuba. Ne dvomimo, da bode njegova priljudna oseba se zaznanila v kratkem po celi savinjski dolini; kajti prijazen zdravnik je že pol zdravja, in ravno takega nam je potreba. Hudodelstva se se množijo. Lani bilo je pri celjski okrožni sodnji 20.900 števil vloženi pisem, 1486 obravnava in 547 obsodbe; veliko več, kakor poprej.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Od narodne stranke na Kranjskem priporočenih je 7 gospodov za volitev v trgovinsko in obrtniško zbornico: Fabijan, Hren, Petričič, Souvan, Sajovic, Horak, Pakič, Perme; razun Sajovica sami Ljubljancani. Želeti je, da vsi zmagajo, ker od te zmage je narodna večina v deželnem zboru odvisna. — Ledinek, okrajni sodnik s Kočevji, je kot kandidat nemškutarske stranke zadnjič zmagal zoper Slovence in pride sedaj za deželnega sodnijskega svetovalca v Ljubljano. — Liberalni listi v Gradcu tirjajo, naj se vrte konference sv. Vincencija podvržejo nadzorništvu mestnega liberalnega zastopa; če bi se to zgodilo, bi konference brž propale; kajti od liberalnih gospodov se požrtvovalne konference ne dajo vohariti in rade prepušijo vso skrb za uboge voharskim mestnim nadzornikom! — Veliki spomenik za nadvojvodo Jovana v Gradcu je dodelan in bo še to leto razkrit. — Čehove se trdno držijo svojega izkušenega vodje, dr. Riegerja, ta je nedavno rogovileža Skrejšovskija izbacil iz odbora čeških zaupnih mož, ker je kot urednik lista „Politik“ zaporedom stebre češkega naroda napadal: duhovništvo, plemstvo in vse odličniše narodnjake, ki niso v njegov rog trobili. Ove dni ga je mestni svetovalec v Pragi, g. Thierhier hotel pokregati, ker je zopet članek zoper Riegerja dal tiskati, toda strastni Skrejšovski je Thierhiera, iz stopnic v drugem nadstropju zvrnil, da je ta skoro mrtev obležal. Skrejšovski je od sodnije v začasni zapor djan. — Na Dunaju je vrli naš vojskovodja, nadvojvoda Albreht, nekoliko zbolel. — Svitli cesar so zbrali ogerske in naše ministre in jim ukazali nagodbo avstrijskih v ogerskimi deželami brž dognati. — Nacijonalna banka je lani imela 7 milijonov čistega dobička. Lep dobiček; temu nasproti so pa samo v notranjem dunajskem mestu te dni pograbili 4147 beračev, ker so v kljub prepovedi mestnih zastopnikov šli beračiti. — Državna zborna na Dunaju in v Budimpeštu sedaj razpravljata postavbe o novi nagodbi; v mnogih rečeh sta še daleč od porazuma, čeravno se v tej reči že leta dni posvetujeta. — Slavnega srbskega narodnjaka, dr. Miletiča, so zarad veleizdajstva magjarski sodniki obsodili na pet let v ječo, čeravno mu niso nobenega takega zločinstva spričali; Miletič se je pritožil pri višji sodnji, Srbi so silno razjarjeni na Magjare. Katoličani v Slavoniji so v Diakovaru hotli zborovati, da bi osnovali katoliško tiskovno društvo in nakupili katoliško tiskarno; vlada je zborovanje prepovedala. — Donav je začel naglo kipei; bati se je velike povodnji!

Vnan e države. Ker je potrti Turk po Angležih ruskega carja za mir poprosil, je ta v to privolil, če pridejo turški ministri sami prosit. Toliko ponižanje bilo je Turku sila bolešno, toda sila kola lomi in 18. jan. so prišli 3 sultanovi poslanci v Hermanli in od ondot v Kazanlik velikega

kneza Nikola miru prosit. Ali komaj se je to zgodilo, že so Angleži in, kakor turkoljubni dunajski listi trdijo, tudi grof Andrassy, Turkom naznanili, da ne smejo miru z Rusom sklenoti, če Anglija in Avstrija pogodeb miru ne odobrite. To pa je ruskega carja tako radražilo, da pogodeb miru ni dal na znanje, marveč svojej vojski ukazal marširati v Carigrad. Tako vsaj se glasijo naj-novejša poročila. Sedaj bi potem tem takem prišel trenutek, v katerem bi morali Angleži, in če je grof Andrassy ž njimi zvevan, tudi Avstrijani, stopiti v boj. To pa nikakor ni verjetno in turkoljubne novice delajo prazen strah; če Avstrija vzame Bosnijo in Hercegovino, bo Rusom to ravno prav; Angleži pa na boj niso pripravljeni, predno bi zdatno moč na bojišče spravili, je Turčija že popolnem potlačena; 25000 mož, katerih hočejo v 14 dneh v Galipoli poslati, pride že prepozno, tudi taka betvica ni nič proti ruskej sili. Voliko verjetniše je, da Angleži prežijo na priliko kos Turčije pograbiti n. pr. Dardanele, Smirno, Kandijo, Egipt. Če se pa kaj takega zgodi, potem utegne iz turške vojske vplamtiti velik svetoven boj. Trdovratni Turki se bržčas na tako občno prasko zanašajo ter se mislijo tako gotovega pogina oteji. — Nemškemu cesarju so preganjani katoličani prošnjo predložili z 180.000 podpisi, naj prekličie katoliškej Cerkvi sovražne postave; cesar je prošnjo nemilo zavrzel. — V Parizu so pokapali starega prekucuha Raspail-a, 500.000 ljudi je mrliča spremljalo k pogrebu, na grobu je več govornikov ranjega posebno zato hvalilo, ker je Boga stano-vitno tajil tijan do smrti; to je strašno! Francozi bodo res letos odpri v Parizu tretjo svetovno raz-stavo in jo bode tudi naš svitli cesar meseca ju-nija obiskali. — Italijanski novi kralj Umberto I. je na ustavo prisegnil v pričo starašin, poslancev in pruskega cesarjeviča. — Turški sultan se seli iz Evrope v Azijo in sicer v mesto Brusu; v Carigradu je strahovita stiska, 300.000 Turkov je že tje pred Rusi pribežalo. Turški listi svetujejo, naj se z Rusi sklene mir, naj velja kolikor koli. Turška oblast v Evropi bo kmalu uničena.

Vojska za svobodo turških kristijanov.

Kakor so nekdam Judje bežali pred Rimljani v Jeruzalem, tako sedaj Turki hitijo pred Rusi v Carigrad; okoli 300.000 ljudi je že tje pobegnolo; Rusi pa od vseh strani za njimi lomijo in gasijo vasi, trge in mesta, katere bežeči musulmani za-žigajo. Res strahovito jemlje divji Turčin od Ev-rope slovó. Rusi prodirajo povsod kolikor mogoče hitro ter so ta teden vzeli Slivno in Jamboli, kder so po kratkem boju zaplenili 6 kanonov; od Jam-boli biti izbrana četa v Burgas pri Črnem morju, da tako tisto turško vojsko, ki stoji med Rušču-kom, Šumlo in Varno, odreže od glavne steze v Carigrad. Generali Strukov, Skobeljev in Mirski so zaseli zaporedom Hermanli, Trnovo, Filipopel, po-
em Mustafa in v nedeljo 20. jan. je 12 bataljonov

Rusov prišlo v Adrianopel, ki je bil od turške vojske zapuščen. Rusi so takoj iz sijajne Selimove mošeje (mohamedanske cerkve) vrgli zlati polu-mesec in na njegovo mesto posadili sv. križ, zna-menje našega odrešenja. Od Adrianopelna hitijo Rusi naglo v Galipolje, da se polastijo morske ožine pri Dardanelih in tako angleškim ladijam pot v Carigrad zaprejo. Slavni Gurko je Sulej-manove vojake od Tatarbazarčika zapodil v Ro-dopske planine; pobil mu je 4000 mož, vlovil 3000 in zaplenil 48 kanonov. Z ostanki je Sulej-man zbežal črez planine v Dramo in Kavalo ob Egejskem morju; tukaj jih sedaj nalaga na ladije ter jih hoče v Carigrad prepeljati. — Rumuni so obkolili Vidin ter marljivo streljajo v trdnjavo. Srbski generali prodirajo na Kosovo polje. Beli-markovič je vzel Kumanovo in Kačanik ter je že-leznico od Soluna v Mitrovico pretrgal, tudi Pri-ština in Novibazar se je vdal Srbom; v Kuršumlji bil je zopet krvav boj in ko so Srbi v mesto vdrli, so se prestrašili nad turškim zverinstvom: 24 kri-stijanov, med njimi 2 srbska oficirja, so našli na kole nateknjenih, da so morali ti siromaki po strašnem trpljenji umreti. Srbi so neznano srditi zavaljo tega. Črnogorski vojvod Vukotič se je združil pri Novi-varoši z srbskim generalom Niko-ličem in tako je sedaj Bosnija in Hercegovina od ostale Turčije popolnem odrezana. Erzerum še se ni podal Rusom, čeravno mraz, glad in legar hudo štiska prebivalce. Turki zbirajo sedaj svoje zadnje moči v glavnem mestu Carigradu in v bližnji oko-lici. Muktar, Ejub in Ali-paša so jim glavni po-veljniki. Prvi stoji v Kataldži, drugi v Čorli, tretji komandira v mestu. V Tesaliji so se vzdignili tudi grški kristijani zoper Turke.

Za poduk in kratek čas.

Nové črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

IV. Tri velike armade turške so junaški Rusi vže uničili: prvo v Armeniji pred Karsom na gori Aladagh, drugo v Pleyni na Bolgarskem, tretjo pa v Šipkinem klancu na srednjem Balkanu. Vsled teh strahovitih udarcev so Rusi polovili okoli 100.000 Turkov in 1100 kanonov. Prvi je Rusom odprl stezo v Erzerum, drugi je zlomil glavno silo Tur-kov, tretji pa izbil sleduji zapor, ki je pol leta branil, da se ruska armada ni razlila kakor silna povodenj unkraj Balkana proti Adrianopelnu in Carigradu. Sedaj je Adrianopel že v ruski oblasti in Carigrad se ne bo mogel dolgo braniti, da bi ne postal zopet sedež keršanskega vladarja. Sultan že pobira šila in kopita ter namerava izseliti se v Azijo, v mesto, ki mu je ime: Brusu. Tje bo prisiljen iti nazaj, če se mu ne posreči brž miru sklenoti z ruskim carjem.

Lani so se Turki in Rusi strahovito prete-pali za Šipkine klance in za veliko cesto, ki skozi